

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Sæpiùs malos spiritus cruciatus nostros procurare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

plicijs dolent, eaque, velut fidi custodes conantur auerruncare. Sicut enim, diaboli odio & malitia, multi ægrotant, & cruciantur, ita sancti Angeli ex benevolentia, benignitate, & ardentissima charitate, amoreque nostræ incolumitatis, & bonæ valetudinis, nisi aliud exigat diuina voluntas & gloria, ad quam maximè attendunt, sunt curatores & procuratores; & velut vnius Ecclesiæ partes, altera fortior, semperque valens, alterius infirmitati & miseræ corporis & animi miserata subuenit, ac teste Augustino, pars, quæ in sanctis Angelis beata persistit, sua parti peregrinanti, sicut oportet, opitulatur, quia vtraque, vna erit consortio æternitatis, & nunc vna est vinculo charitatis. Hinc sunt, qui illa verba, quæ in libro Iob legimus: *Libera eam, ut non descendat in corruptionem*, accipiant de Angelo, pro ægroto deprecante, atque ægroti sui miserto. Constat sanctum *Raphaelem Archangelum, vnum è septem illis primis principibus, qui ante DEVM astant*, descendisse, vt vel Tobie priuati hominis, tenis, ac moribundi depelleret cæcitatem. Neque sine peculiari causa, post factam medicinam, & restitutam sanitatem, *se medicinam DEI*, suo nomine atque officio professus est, quando dixit: *Misit me Dominus, vt curarem te, & Saram à damonio liberarem*. Id autem ipsum, quod *Raphaël*, id est, *medicina DEI*, peculiari suo nomine significauit, vtique credibile est etiam multos alios Angelos re ipsa præstitisse, quando clientes suos, adhibita iauisibili sui patrocinijs & custodiæ medicina, morbis periculisque grauissimis liberauerunt. Magna, inquit S. Augustinus, *cara, & vigilantis studio adsunt nobis, omnibus horis, & locis succurrentes, & prouidentes necessitatibus nostris, & sollicitudine currentes inter nos & te, Domine*. Tantum ergo abest, vt vel corpori, vel vlla in re nobis velint nocere boni Angeli, nisi maius inde nobis emolumentum, aut DEI gloria proueniat; etiam ex officio, & benevolentia atque amore, mala à nobis abarcent, eosque prohibent, qui nobis aut verbera, aut vulnera, aut grauiora damna machinantur.

I V.

Certè boni Angeli non fuere; qui tyrannos ad dirissima quæque martyribus tormenta inferenda incitauerunt. Quis fuit, qui tot malis morbisque Iobum cooperuit? Clara est Scriptura: *Iob, 2. 7. Egressus igitur Satan à facie Domini percussit Iob ulcera pessimo, à*
planta

planta pedis usq; ad verticem eius. Et quod peculiari quadam ratione dæmon sit dolorum morborumque minister, innuit Apostolus. Siquidem *Angelum satana, qui illum colaphizabat, simulum carnis*, dolorem vehementissimum corporis fuisse censet D. Augustinus. Quem dolorem, ut supra indicauimus, D. Hieronymus censet fuisse grauissimum capitis cruciatum. Perspicue morbi diuturni causa fuisse fertur inuidus ille, & in totum genus humanum sæuus spiritus, de quo Lucas hæc habet: *Et ecce mulier, qua habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere.* Causam huius mali aperuit Seruator, cum hypocritas Sabbati violationem obijcientes refutaret, dicens: *Hanc autem filiam Abraha, quam alligauit satanas, ecce decem & octo annis, non oportuit solui à vinculo isto die Sabbati?* Itaque rectè pronuntiauit S. Pater, quando scripsit: *Dolores corporum plerumq; immittuntur ab Angelis satana.* Cui, ut est mille artifex, non sufficit, curuare membra hominis, procurare vlcera, & inferre morbos manifestos; sed etiam pestes ab humana Philosophia reconditas, occultiore quadam arte, inijcit, quarum causas atque rationes nemo potest assequi. Etsi enim subinde quedam ignotis nature viribus accidunt penitus admiranda, qua de causa Synesius & Plotinus naturam Magam appellauerunt; quippe quod interdum in apostematum sinibus & concauitatibus, res similes lapidibus, testis, lignis, carbonibus nasci, authores sunt Galenus & Celsus: tamen frequentius ad ipsum, si non semper, dæmonum viribus prestigijsque contingit. Hinc dæmoniacos hos morbos vocat Arabs ille Alsharavius.

Eiuscemodi ægrotorum exempla ratione melancholice recenset Petrus Forestus in suis medicinalibus obseruationibus; & alia multò admiratione digniora, accumulat Ioannes Langius. Inter quæ illud, quod Anno 1538. in quodam Eichstertensis ditionis pago contigit, quod nisi oculati & fide digni testes interfuissent, omnem fidem superare videretur. Agricola quidam erat, nomen illi fuit Vricus Neufesser. Hunc siue venefica anus, siue ipse Stygius Alastor ita miserè fascinavit, ut tamen nullum vllius morbi vestigium in eius corpore appareret, tamen imma-

Y 2 uibus

2. Cor. 12, 7.

S. Hieronymus ad Galat. 4.

Luc. 13, 11.

S. Augustinus in Plat. 130.

Galen. l. 2. ad Glauc. & l. 14. method. Cels. l. 7. c. 6. Alshar. cap. 34. suæ præc.

V.

Petr. Forest. lib. 10. obs. 19. Ioan. Lang. epistola medici. 38. lib. 1.